

ელექტროენერგიის განაწილების, გატარების და მოხმარების ტარიფების გაანგარიშების მეთოდოლოგია

თავი I. ზოგადი დებულებები

მუხლი 1. მიზანი

1. ელექტროენერგიის განაწილების, გატარების და მოხმარების ტარიფების გაანგარიშების მეთოდოლოგიის (შემდგომში – მეთოდოლოგია) მიზანია „ელექტროენერგეტიკისა და ბუნებრივი გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნათა შესაბამისად ელექტროენერგიის განაწილების, გატარების და მოხმარების ტარიფების დადგენის წესისა და პრინციპების განსაზღვრა.
2. ამ მეთოდოლოგიით ტარიფების გაანგარიშებისას გამოიყენება საერთაშორისო პრაქტიკაში მიღებული წამახალისებელი რეგულირების (ზღვრული ფასების რეგულირება) პრინციპები, რომლებიც უზრუნველყოფს საწარმოს ფუნქციონირების ეფექტიანობის ზრდის სტიმულირებას.

მუხლი 2. ტერმინთა განმარტებები

1. წინამდებარე მეთოდოლოგიაში გამოყენებულ ტერმინებს აქვს იგივე მნიშვნელობა, რაც განსაზღვრულია „ელექტროენერგეტიკისა და ბუნებრივი გაზის შესახებ“ საქართველოს კანონით.
2. მეთოდოლოგიაში სატარიფო რეგულირების მიზნებისთვის გამოყენებულ სხვა ტერმინებს აქვს შემდეგი მნიშვნელობა:
 - ა) **არამატერიალური აქტივი** – შესაბამის რეგულირებად საქმიანობაში გამოყენებული ფიზიკური ფორმის არმქონე, იდენტიფიცირებადი არაფულადი აქტივი, მათ შორის, პატენტი, სავაჭრო ნიშანი, გუდვილი, კომპიუტერული პროგრამა, ლიცენზია და სხვა არამატერიალური აქტივები;
 - ბ) **არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები (ncOPEX)** – საწარმოს დანახარჯები, რომლებიც გამოწვეულია გარეშე ფაქტორებით და რომლებზეც საწარმო გავლენას ვერ ახდენს;
 - გ) **აქტივი** – მატერიალური და არამატერიალური აქტივი;
 - დ) **აქტივის აღდგენითი ღირებულება** - დანახარჯების ჯამური თანხა, რომელიც საჭირო იქნება შესაფასებელი აქტივის ანალოგიური აქტივის შესაქმნელად;

- ე) აქტივის თვითღირებულება – აქტივის შექმნის ან საწყისი შემდენის დროს გადახდილი ფულის ან ფულის ეკვივალენტების ან სხვა კომპენსაციის რეალური ღირებულების თანხა;
- ვ) აქტივის ისტორიული ღირებულებით შეფასების მეთოდი – აქტივის ღირებულების შეფასება მისი შექმნის ან საწყისი შემდენის ფასით;
- ვ1) აქტივის წმინდა საბალანსო ღირებულება – აქტივის თვითღირებულებას (ამ აქტივზე განხორციელებული ინვესტიციის გათვალისწინებით) გამოკლებული დაგროვილი ცვეთა/ამორტიზაცია;
- ზ) გონივრული ხარჯები – საწარმოს მიერ მინიმალური დანახარჯების პრინციპის შესაბამისად გაწეული ხარჯი, რომელიც რაციონალურია და აუცილებელია საწარმოს ეფექტიანი ფუნქციონირებისათვის;
- თ) დანახარჯების აუდიტი – რეგულირების მექანიზმები, რომელთა გამოყენებითაც კომისიის მიერ (უშუალოდ კომისიის ან/და კომისიის მიერ მოწვეული ნეიტრალური მხარის მიერ) მოწმდება საწარმოს დანახარჯები და ფინანსური შედეგები და განისაზღვრება რეგულირებადი დანახარჯების ბაზა;
- ი) დანახარჯების კასკადირების მეთოდი – ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის ზედა ძაბვის საფეხურს მიკუთვნებული ხარჯის ნაწილის ასახვა მომდევნო ძაბვის საფეხურს მიკუთვნებულ ხარჯებში;
- კ) ელექტროენერგიის განაწილების ტარიფი – განაწილების ლიცენზიატის მიერ ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის მეშვეობით მომხმარებლისთვის ელექტროენერგიის განაწილებაზე გაწეული მომსახურების ფასი;
- ლ) ელექტროენერგიის გატარების ტარიფი – განაწილების ლიცენზიატის მიერ ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის მეშვეობით სხვისი კუთვნილი ელექტროენერგიის გატარებაზე გაწეული მომსახურების ფასი;
- მ) ელექტროენერგიის მოხმარების ტარიფი – საცალო მომხმარებლის მიერ მოხმარებული ელექტროენერგიის ფასი;
- ნ) ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგი – ელექტროენერგიის დასაშვები ტექნოლოგიური ხარჯი, რომელიც წარმოიშობა ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელით ელექტროენერგიის ტრანსპორტირებისას;
- ო) ელექტროენერგიის ზენორმატიული დანაკარგი – დადებითი სხვაობა შესაბამის ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელში არსებულ ფაქტობრივ დანაკარგსა და კომისიის მიერ დადგენილ ელექტროენერგიის ნორმატიულ დანაკარგს შორის;
- პ) ელექტროენერგიის ფაქტობრივი დანაკარგი – შესაბამის გამანაწილებელ ქსელში მიღებულ და გაცემულ ელექტროენერგიას შორის სხვაობა, რომელიც გამოითვლება აღრიცხვის ხელსაწყოს ჩვენებების მიხედვით;
- ჟ) ეფექტიანობის ფაქტორი (X – ფაქტორი) – საწარმოს პროდუქტიულობისა და საოპერაციო საქმიანობის ეფექტიანობის ზრდის განაკვეთი, რომელიც მოიცავს ზოგადი ეფექტიანობის ფაქტორს ($X_{ზოგ}$) და ინდივიდუალური ეფექტიანობის ფაქტორს ($X_{ინდ}$);

რ) ზოგადი ეფექტიანობის ფაქტორი ($X_{ზოგ}$) – კონკრეტული სექტორის ეფექტიანობის ზრდის განაკვეთი;

ს) ინდივიდუალური ეფექტიანობის ფაქტორი ($X_{ინდ}$) – კონკრეტული საწარმოს ეფექტიანობის ზრდის განაკვეთი;

ტ) ინვესტიცია - აქტივის შექმნის, შეძენის ან/და რეაბილიტაციისათვის განხორციელებული კაპიტალური დაბანდებები;

უ) კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულება (WACC) – რეგულირებადი აქტივების ბაზაზე ამონაგების ნორმა, რომელიც იანგარიშება გადასახადებამდე, კომისიის მიერ დადგენილი კაპიტალის (საკუთარი და მოზიდული) სტრუქტურის მიხედვით;

ფ) კაპიტალური დანახარჯები (CAPEX) – ამ მეთოდოლოგიის მიზნებისთვის ამონაგები რეგულირებადი აქტივების ბაზაზე და ცვეთა/ამორტიზაცია;

ქ) კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები (COPEX) – საწარმოს დანახარჯები, რომლებიც გამოწვეულია შიდა ფაქტორებით და რომლებზეც საწარმოს შეუძლია გავლენის მოხდენა;

ღ) მატერიალური აქტივი – შესაბამის რეგულირებად საქმიანობაში გამოყენებული ძირითადი საშუალებები, მათ შორის, მიწა, შენობები, ნაგებობები, მანქანა-დანადგარები, მოწყობილობები და სხვა ძირითადი საშუალებები, რომელთა სასარგებლო მომსახურების ვადა აღემატება ერთ წელს;

ყ) მესამე მხარე – ნებისმიერი ფიზიკური ან იურიდიული პირი (მათ შორის: სახელმწიფო, მომხმარებელი და სხვა), გარდა საწარმოს წილის მფლობელისა, რომელიც საწარმოზე გასცემს სუბსიდიას, გრანტს, იხდის ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელზე მიერთების საფასურს ან/და საწარმოს უსასყიდლოდ გადასცემს მატერიალურ და არამატერიალურ აქტივს;

შ) რეგულირებადი საქმიანობა – ამ მეთოდოლოგიის მიზნებისათვის ელექტროენერგიის განაწილებისა და გატარების საქმიანობა, რომელიც რეგულირდება კომისიის მიერ “ელექტროენერგეტიკისა და ბუნებრივი გაზის შესახებ” საქართველოს კანონის შესაბამისად;

ჩ) რეგულირებადი დანახარჯების ბაზა (RCB) – კომისიის მიერ სატარიფო წლისთვის საწარმოსთვის ნებადართული შემოსავალი, რომელიც საჭიროა საწარმოს ეფექტიანი ფუნქციონირებისათვის და მოიცავს გონივრულ ხარჯებს და მიზანშეწონილ მოგებას;

ც) რეგულირებადი აქტივების ბაზა (RAB) – საწარმოს რეგულირებად საქმიანობაში გამოყენებული მატერიალური და არამატერიალური აქტივები (გარდა მესამე მხარის დაფინანსებით შექმნილი აქტივებისა), რომლებიც უშუალო კავშირშია შესაბამის რეგულირებად საქმიანობასთან და მონაწილეობს ტარიფის გაანგარიშებაში;

ც1) საბრუნავი კაპიტალი (WC) – საწარმოს საოპერაციო, აგრეთვე ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებული დანახარჯების დაფინანსებისათვის კომისიის მიერ განსაზღვრული თანხის ოდენობა;

ძ) „სამშენებლო ბლოკების“ მეთოდი – რეგულირებადი დანახარჯების ბაზის სტრუქტურის განსაზღვრა მისი შემადგენელი კომპონენტების მიხედვით;

წ) საბაზისო წელი – სატარიფო რეგულირების პერიოდის პირველი სატესტო წელი;

ჭ) ინფლაცია – ამ მეთოდოლოგიის მიზნებისათვის სსიპ „საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის“ მიერ გამოქვეყნებული სამომხმარებლო ფასების ინდექსის (CPI) საშუალო წლიური მაჩვენებლის პროცენტული ცვლილება წინა წლის ანალოგიურ მაჩვენებელთან;

ხ) საოპერაციო დანახარჯები (OPEX) – ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის ექსპლუატაციასა და მომსახურებასთან დაკავშირებული დანახარჯები, აგრეთვე ამ მეთოდოლოგიის მიზნებისთვის, რეგულირებად საქმიანობასთან დაკავშირებული სხვა მიმდინარე დანახარჯები;

ჯ) სატარიფო განაცხადი – კომისიის მიერ დამტკიცებული განაცხადის ფორმები, რომლებშიც ასახულია საწარმოს სატესტო წლის ფინანსური და ტექნიკური მონაცემები, აგრეთვე ტარიფის გაანგარიშების წელს და სატარიფო წელს განსახორციელებელი ინვესტიციების გეგმა;

ჰ) სატარიფო რეგულირების პერიოდი – კომისიის მიერ დადგენილი პერიოდი (3-დან 5 წლამდე), რომლის განმავლობაშიც ხორციელდება ტარიფის გადახედვა ამ მეთოდოლოგიით განსაზღვრული კორექტირების ფაქტორების მიხედვით;

ჰ¹) სატარიფო წელი ($t+1$) – სატარიფო რეგულირების პერიოდის კალენდარული წელი, რომლისთვისაც კომისია ადგენს ტარიფს ამ მეთოდოლოგიის შესაბამისად;

ჰ²) სატესტო წელი ($t-1$) – კომისიის მიერ ტარიფის გაანგარიშების წლის წინა კალენდარული წელი;

ჰ³) საწარმო – განაწილების ლიცენზიატი, რომელსაც ამ მეთოდოლოგიის საფუძველზე უდგინდება ელექტროენერგიის განაწილების, გატარების და მოხმარების ტარიფი;

ჰ⁴) ტარიფის გაანგარიშების წელი (t) – სატარიფო წლის წინა კალენდარული წელი;

ჰ⁵) ცვეთა/ამორტიზაცია – მატერიალური/არამატერიალური აქტივების ცვეთადი ღირებულების თანდათანობით გადატანა მისი სასარგებლო მომსახურების ვადაზე;

ჰ⁶) (ამოღებულია - 23.03.15 №2).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

მუხლი 3. ძირითადი პრინციპები

1. წინამდებარე მეთოდოლოგია და მის საფუძველზე დადგენილი ტარიფები:

ა) იცავს მომხმარებელს მონოპოლიური ფასებისაგან;

ბ) სტიმულს აძლევს საწარმოს, გაზარდოს ეფექტიანობა საკუთარი ხარჯების ოპტიმიზაციის საფუძველზე იმ პირობით, რომ არ მოხდეს საწარმოს მომსახურების ხარისხისა და ტექნიკური მდგომარეობის გაუარესება;

გ) ხელს უწყობს საწარმოს ფინანსური ამონაგების ზრდას ექსპლუატაციისა და მართვის ეფექტიანობის გაზრდის გზით;

დ) ხელს უწყობს საწარმოს სტაბილურ და საიმედო ფუნქციონირებას;

ე) უზრუნველყოფს საწარმოსათვის გამჭვირვალე, სტაბილური და სამართლიანი სატარიფო განაკვეთების დაწესებას;

ვ) ითვალისწინებს სახელმწიფო პოლიტიკას სატარიფო შეღავათების სფეროში იმის გათვალისწინებით, რომ დაუშვებელია მომხმარებელთა რომელიმე კატეგორიის სატარიფო შეღავათების სუბსიდირება ლიცენზიატის, იმპორტიორის, ბაზრის ოპერატორის ან მომხმარებელთა სხვა კატეგორიის ხარჯზე;

ზ) ასახავს მომხმარებელთა სხვადასხვა კატეგორიის მომსახურების განსხვავებულ ღირებულებას;

თ) ფარავს საწარმოების მიერ გაწეული მომსახურების ხარჯებს მომხმარებელთა თითოეული კატეგორიისაგან მიღებული თანხებით, ამ კატეგორიის მომსახურებაზე გაწეული ხარჯების პროპორციულად.

2. საწარმოს რეგულირებადი დანახარჯების ბაზის სტრუქტურის განსაზღვრისას გამოიყენება „სამშენებლო ბლოკების“ მიდგომის მეთოდი. ამ მეთოდით განსაზღვრული რეგულირებადი დანახარჯების ბაზა შედგება შემდეგი კომპონენტებისაგან:

ა) კაპიტალური დანახარჯები;

ბ) კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები;

გ) არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები;

დ) დანახარჯები ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელში ნორმატიული დანაკარგების შესავსებად.

3. კაპიტალური დანახარჯებისა და არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯების გაანგარიშება ხორციელდება „დანახარჯები პლუს“ მეთოდით, აღნიშნული დანახარჯების ყოველწლიური აუდიტით.

4. კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯების გაანგარიშებისას გამოიყენება „წამახალისებელი რეგულირების“ მექანიზმები, რაც გულისხმობს საწარმოსათვის დანახარჯების ოპტიმიზაციის მიზნით გარკვეული სტიმულების დაწესებას. კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯების აუდიტი ხორციელდება მხოლოდ სატარიფო რეგულირების პერიოდის დაწყებამდე, ხოლო სატარიფო რეგულირების პერიოდში ხორციელდება ამ დანახარჯების ცვლილება წინამდებარე მეთოდოლოგიის შესაბამისად.

5. იმ შემთხვევაში, თუ დანახარჯების აუდიტის შედეგად გამოვლინდა სატესტო წლამდე არსებული გასული წლების მონაცემების მაკორექტირებელი ინფორმაცია, რომლის იდენტიფიცირებაც არ მოხდა წინა სატარიფო წლ(ებ)ის ტარიფების გაანგარიშებისას, კომისია უფლებამოსილია აღნიშნული ინფორმაცია გამოიყენოს სატესტო წლის აუდიტის შედეგების კორექტირებისთვის. კორექტირება განხორციელდება ამ მეთოდოლოგიის IV თავში ასახული პრინციპების გათვალისწინებით.

6. ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელში ნორმატიული დანაკარგების შესავსებად დანახარჯების გაანგარიშებისას გამოიყენება ფაქტობრივი დანაკარგების სიდიდისა და სამიზნე მაჩვენებლის შეფასების მოდელი.
7. კომისიის მიერ დადგენილი ყველა ტარიფი გაიანგარიშება დამატებული ღირებულების გადასახადის (დღგ) გარეშე.

მუხლი 4. სატარიფო რეგულირების და ტარიფების დადგენის პერიოდი

1. ამ მეთოდოლოგიის შესაბამისად სატარიფო რეგულირების პერიოდი კონკრეტული საწარმოსთვის განისაზღვრება ინდივიდუალურად.
2. კომისია ტარიფებს ადგენს სატარიფო რეგულირების პერიოდის თითოეული წლისთვის ამ მეთოდოლოგიით გათვალისწინებული წესითა და პირობებით.
3. კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულების (WACC) ძირითადი კომპონენტების სიდიდეებისა და ეფექტიანობის (X - ფაქტორი) ფაქტორის ფიქსირებულ განაკვეთებს კომისია ადგენს სატარიფო რეგულირების მთელი პერიოდისათვის;
4. სატარიფო რეგულირების პერიოდში კომისიის მიერ ტარიფები დგინდება ყოველწლიურად და მოქმედებს ერთი წლის ვადით, გარდა ამ მეთოდოლოგიის 23-ე მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული გარემოებისა.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

თავი II. რეგულირებადი დანახარჯების გაანგარიშება

მუხლი 5. რეგულირებადი დანახარჯების ბაზა სატარიფო წლისთვის

რეგულირებადი დანახარჯების ბაზა სატარიფო წლისთვის იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$RCB_{(t+1)} = CAPEX_{(t+1)} + cOPEX_{(t+1)} + ncOPEX_{(t+1)} + CNL_{(t+1)} + CORR_{(t+1)} \quad (1),$$

სადაც:

$RCB_{(t+1)}$ – საწარმოს რეგულირებადი დანახარჯების ბაზა სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$CAPEX_{(t+1)}$ – საწარმოს კაპიტალური დანახარჯები სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$cOPEX_{(t+1)}$ – საწარმოს კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$ncOPEX_{(t+1)}$ – საწარმოს არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$CNL_{(t+1)}$ – ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელში ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების ღირებულება სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$CORR_{(t+1)}$ – დანახარჯების კორექტირების მაჩვენებელი, რომელიც უზრუნველყოფს სატარიფო წლის რეგულირებადი დანახარჯების ბაზაში კორექტირებას დაქვემდებარებული სატარიფო წლის ფაქტობრივ და დაგეგმილ დანახარჯებს შორის სხვაობის, აგრეთვე ამ მეთოდოლოგიის მე-19 მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული არასაოპერაციო საქმიანობიდან მიღებული მოგების, ამ მეთოდოლოგიით განსაზღვრული პრინციპებით ასახვას (ლარი).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

მუხლი 6. კაპიტალური დანახარჯები

სატარიფო წლისთვის კაპიტალური დანახარჯები იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$CAPEX_{(t+1)} = RAB_{(t+1)} \times WACC + D_{(t+1)} \quad (2),$$

სადაც:

$CAPEX_{(t+1)}$ – საწარმოს კაპიტალური დანახარჯები სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$RAB_{(t+1)}$ – რეგულირებადი აქტივების ბაზის ღირებულება სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$WACC$ – რეგულირებადი აქტივების ბაზაზე ამონაგების ნორმა სატარიფო რეგულირების პერიოდისთვის (%);

$D_{(t+1)}$ – წლიური ცვეთა სატარიფო წლისთვის (ლარი).

მუხლი 7. რეგულირებადი აქტივების ბაზა

1. რეგულირებადი აქტივების ბაზის ფორმირებაში მონაწილეობს როგორც საწარმოს არსებული (მოქმედი) აქტივები, ასევე კომისიასთან შეთანხმებული საინვესტიციო გეგმით გათვალისწინებული (დაგეგმილი) აქტივები.
2. აქტივის ღირებულება განისაზღვრება ისტორიული ღირებულების შეფასების მეთოდით.
3. იმ შემთხვევაში, როდესაც აქტივის ღირებულება არ დგინდება ამ მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული მეთოდით, კომისია იყენებს აქტივის აღდგენითი ღირებულებით შეფასების მეთოდს.

4. საწარმოს მიერ რეგულირებადი აქტივების სხვა საწარმოზე გაყიდვის შემთხვევაში, კომისია შესაბამისი ტარიფის გაანგარიშებისას არ გაითვალისწინებს აქტივის ხელმეორედ გაყიდვის ღირებულებას და იხელმძღვანელებს აქტივის ისტორიული ღირებულებით.
5. კომისიასთან შეთანხმებული საინვესტიციო გეგმით გათვალისწინებული აქტივების დაგეგმილი ღირებულების შეფასებისას გამოიყენება მათი საინვესტიციო ღირებულება (მშენებლობა, შეძენა, კაპიტალური რემონტი და ა.შ.).
6. საწარმოს რეგულირებადი აქტივების ბაზის ღირებულება განისაზღვრება ამ ბაზაში ჩართული აქტივების წმინდა საბალანსო ღირებულებით.
7. კომისია საწარმოს რეგულირებადი აქტივების ბაზაში ასახავს ტარიფის გაანგარიშების წელს და სატარიფო წელს დაგეგმილ ინვესტიციებს საინვესტიციო გეგმის შესაბამისად. საწარმოს საინვესტიციო გეგმა, აგრეთვე მასში განსახორციელებელი ცვლილებები ტარიფის დადგენამდე ან კორექტირებამდე, წინასწარ უნდა შეთანხმდეს კომისიასთან. საწარმო ვალდებულია დაასაბუთოს განსახორციელებელი ინვესტიციების აუცილებლობა, აგრეთვე ამ ინვესტიციის განხორციელების შედეგად მისაღები ეფექტი (სამიზნე მაჩვენებელი) და სარგებელი. კომისია შეითანხმებს და, შესაბამისად, რეგულირებადი აქტივების ბაზაში ასახავს მხოლოდ იმ დაგეგმილ ინვესტიციებს, რომლებსაც განხილვისა და შესწავლის შედეგად ჩათვლის მიზანშეწონილად და გონივრულად.
8. თუ საწარმოს მიერ დაგეგმილი ინვესტიციები (კონკრეტული საინვესტიციო პროექტი) არ განხორციელდა კომისიასთან შეთანხმებული საინვესტიციო გეგმის პირობებით (არ დასრულდა საინვესტიციო გეგმით გათვალისწინებული წლის ბოლომდე), ასეთი ინვესტიციები განიხილება, როგორც დაუშთავრებელი მშენებლობა და აღნიშნულ ინვესტიციაზე საწარმოს მიერ მიღებული კაპიტალური დანახარჯები ექვემდებარება კორექტირებას წინამდებარე მეთოდოლოგიის შესაბამისად.
9. თუ საწარმო კომისიას არ წარუდგენს საინვესტიციო გეგმას და არ შეუთანხმებს განსახორციელებელი ინვესტიციების მოცულობას, კომისია უფლებამოსილია ტარიფის გაანგარიშებისას არ გაითვალისწინოს საწარმოს მიერ შესაბამის პერიოდში ფაქტობრივად განხორციელებული შეუთანხმებელი ინვესტიცია.
10. იმ შემთხვევაში, თუ საწარმო განხორციელებული ინვესტიციების შედეგად ვერ მიაღწევს დაგეგმილ სამიზნე მაჩვენებელს, მათ შორის კომისიის მიერ დადგენილ მომსახურების სტანდარტებს, კომისია უფლებამოსილია გამოიყენოს მოქმედი კანონმდებლობით გათვალისწინებული სანქციების მექანიზმები, ხოლო იმ შემთხვევაში, თუ საწარმო მიაღწევს დაგეგმილ სამიზნე მაჩვენებელზე უკეთეს მაჩვენებლებს, შესაბამისად - წახალისების მექანიზმები.
11. რეგულირებადი აქტივების ბაზაში არ მონაწილეობს:
 - ა) ინვესტიცია, რომელიც განხორციელდა ან განხორციელდება მესამე მხარის სრული ან ნაწილობრივი დაფინანსებით. ასეთი აქტივები საწარმოს მიერ უნდა აღირიცხოს განცალკევებულად;

- ბ) ინვესტიცია, რომელსაც კომისია არ მიიჩნევს დასაბუთებულად და გონივრულად;
 გ) რეგულირებად საქმიანობაში გამოუყენებელი აქტივები;
 დ) დაუმთავრებელი მშენებლობა;
 ე) გადაფასების რეზერვი, გარდა სახელმწიფო ქონების პრივატიზებისას წარმოქმნილი გადაფასების რეზერვისა.

11¹. კომისია უფლებამოსილია რეგულირებადი აქტივების ბაზაში არ გაითვალისწინოს საწარმოს წილის მფლობელის მიერ კაპიტალში შეტანილი მესამე მხარისაგან გადაცემული აქტივი, თუ საწარმოს წილის მფლობელს ან მესამე მხარეს წარმოადგენს სახელმწიფო ან საწარმო, რომლის წილის არანაკლებ 50%-ს ფლობს სახელმწიფო.

12. კომისია ამ მუხლის მე-11 პუნქტის "დ" ქვეპუნქტით განსაზღვრული აქტივის თვითღირებულებაში გაითვალისწინებს მშენებლობის პროცესში საწარმოს მიერ მშენებლობის დაფინანსებისათვის აღებული გრძელვადიანი სესხის ფაქტობრივი წლიური საპროცენტო განაკვეთის ოდენობით გადახდილი სესხის პროცენტის კაპიტალიზირებულ ღირებულებას, მაგრამ არა უმეტეს ამ მეთოდოლოგიით განსაზღვრული სესხის ღირებულების (*I_d*) განაკვეთისა.

13. სატარიფო რეგულირების მიზნებისთვის კომისია უფლებამოსილია აქტივის წმინდა საბალანსო ღირებულების განსაზღვრისას გაითვალისწინოს აქტივის გაუფასურება. ამასთან, კომისია უფლებამოსილია ცალკეულ შემთხვევებში ტარიფში ასახოს აქტივის გაუფასურების ზარალი. საწარმოს მიერ გაუფასურების ზარალის აღრიცხვა უნდა მოხდეს განცალკევებულად.

14. რეგულირებადი აქტივების ბაზის ღირებულება სატარიფო წლის ბოლოს იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$RAB_{(t+1)} = TA_{(t-1)} + IA_{(t-1)} - TP_{(t-1)} - RA_{(t-1,t,t+1)} + pINV_{(t,t+1)} - pD_{(t,t+1)} - pTP_{(t,t+1)} + pDTP_{(t,t+1)} \quad (3),$$

სადაც:

$RAB_{(t+1)}$ – რეგულირებადი აქტივების ბაზის ღირებულება სატარიფო წლის ბოლოს (ლარი);

$TA_{(t-1)}$ – მატერიალური აქტივების ღირებულება სატესტო წლის ბოლოს (ლარი);

$IA_{(t-1)}$ – არამატერიალური აქტივების ღირებულება სატესტო წლის ბოლოს (ლარი);

$TP_{(t-1)}$ – მესამე მხარის დაფინანსებით შექმნილი აქტივების ღირებულება სატესტო წლის ბოლოს (ლარი);

$RA_{(t-1,t,t+1)}$ – სატესტო წელს ექსპლუატაციიდან გასული და ტარიფის გაანგარიშების და სატარიფო წლის საინვესტიციო გეგმის ფარგლებში ექსპლუატაციიდან გასასვლელი აქტივების ღირებულება და გაუფასურების ზარალის ღირებულება სატესტო წლისთვის (ლარი);

$pINV_{(t,t+1)}$ – კომისიასთან შეთანხმებული საინვესტიციო გეგმით გათვალისწინებული (დაგეგმილი) აქტივების ღირებულება ტარიფის გაანგარიშების წლისა და სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$pD_{(t,t+1)}$ – წლიური ცვეთა/ამორტიზაცია ტარიფის გაანგარიშების წლისა და სატარიფო წლისთვის, რომელიც ერიცხება არსებულ და დაგეგმილ მატერიალურ და არამატერიალურ აქტივებს (ლარი);

$pTP_{(t,t+1)}$ – მესამე მხარის დაფინანსებით შექმნილი აქტივების ღირებულება ტარიფის გაანგარიშების წლისა და სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$pDTP_{(t,t+1)}$ – მესამე მხარის დაფინანსებით შექმნილ აქტივებზე დარიცხული წლიური ცვეთა/ამორტიზაცია ტარიფის გაანგარიშების წლისა და სატარიფო წლისთვის (ლარი).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

მუხლი 8. ცვეთა/ამორტიზაცია

1. (ამოღებულია - 23.03.15 №2).
 2. 2014 წლის 1 იანვრის შემდეგ ექსპლუატაციაში შესულ აქტივებთან დაკავშირებით გამოიყენება ცვეთის წრფივი მეთოდით განსაზღვრული, კომისიის მიერ დამტკიცებული "სატარიფო რეგულირებას დაქვემდებარებული საწარმოების რეგულირებადი აქტივების ცვეთა/ამორტიზაციის ნორმები.
 3. 2014 წლის 1 იანვრამდე ექსპლუატაციაში შესულ აქტივებთან დაკავშირებით კომისია ითვალისწინებს საწარმოს მიერ გამოყენებულ ცვეთა/ამორტიზაციის ნორმებს, ხოლო ამ ინფორმაციის არ არსებობის შემთხვევაში კომისია უფლებამოსილია გამოიყენოს საქართველოს საგადასახადო კოდექსით განსაზღვრული საამორტიზაციო ანარიცხების გაანგარიშების წესი.
- საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.*

მუხლი 9. კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულება

1. რეგულირებადი აქტივების ბაზაზე ამონაგების ნორმა განისაზღვრება კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულების (WACC) მეთოდით.
2. კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულება (WACC) უცვლელია რეგულირების პერიოდის განმავლობაში.
3. კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულება (WACC) გადასახადებამდე, ყოველი რეგულირების პერიოდისათვის, იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$WACC_{\text{გადასახადებამდე}} = g \times r_d + \frac{(1 - g) \times r_e}{(1 - T)} \quad (4),$$

სადაც:

$WACC_{\text{გადასახადებამდე}}$ – კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულება გადასახადებამდე (%);

g – სესხის წილი (%);

r_d – სესხის ღირებულება (%);

r_e – საკუთარი კაპიტალის ღირებულება (%);

T – მოგების გადასახადი (%).

4. სესხისა და საკუთარი კაპიტალის ღირებულება იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$r_d = r_{rf} + DP \quad (5),$$

$$r_e = r_{rf} + \beta \times (r_m - r_{rf}) \quad (6),$$

სადაც:

r_{rf} – ურისკო საპროცენტო განაკვეთი (%);

DP – სესხის პრემია (%);

r_m – ბაზრის რისკი (%);

β – სექტორული რისკის კოეფიციენტი.

5. კომისიის მიერ კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულების ($WACC$) განსაზღვრისათვის სესხის წილი (g) მთლიან კაპიტალში გაითვალისწინება 60%-ის ოდენობით.

6. ურისკო საპროცენტო განაკვეთი (r_{rf}), ბაზრის რისკის პრემია ($r_m - r_{rf}$), სექტორული რისკის ფაქტორი (β) და სესხის პრემია (DP) ყოველი სატარიფო რეგულირების პერიოდისთვის არის ფიქსირებული. კომისია ურისკო საპროცენტო განაკვეთს განსაზღვრავს სახელმწიფო გრძელვადიან საერთაშორისო ობლიგაციებზე ვადის გასვლამდე წლიური შემოსავლის ოდენობით, ხოლო ბაზრის რისკის პრემიას და სესხის პრემიას საექსპერტო დასკვნების ან/და შედარებითი ანალიზის საფუძველზე.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

მუხლი 10. საოპერაციო დანახარჯები

1. ამ მეთოდოლოგიის მიზნებისათვის საოპერაციო დანახარჯები შედგება ორი ნაწილისაგან - კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯებისა და არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯებისაგან.
2. საოპერაციო დანახარჯებმა უნდა უზრუნველყოს საწარმოსათვის შესაბამის რეგულირებად საქმიანობაზე გასაწევი დანახარჯების ანაზღაურება, მათ შორის:
 - ა) ექსპლუატაციისა და მომსახურების დანახარჯები;
 - ბ) ადმინისტრაციული და საერთო დანახარჯები.
3. საოპერაციო დანახარჯები უზრუნველყოფს მესამე მხარის დაფინანსებით შექმნილი აქტივების მომსახურებასთან დაკავშირებული დანახარჯების (მათ შორის: მიმდინარე რემონტის, შენახვა-ექსპლუატაციისა და სხვა დანახარჯების) ანაზღაურებას.
4. (ამოღებულია - 01.09.15 №24).
5. სატარიფო წლისთვის ტარიფის გაანგარიშებისას გაითვალისწინება სატესტო წლის ის საოპერაციო დანახარჯები, რომლებიც დასაბუთებული, გონივრული და სამართლიანია.
6. იმ შემთხვევაში, თუ საწარმოს არ გააჩნია სატესტო წლის ფაქტობრივი მონაცემები ან ტარიფის გაანგარიშების წელს საწარმოს ლიცენზიაში განხორციელდა არსებითი ცვლილებები, კომისია უფლებამოსილია ტარიფის გაანგარიშებისას გაითვალისწინოს საწარმოს საპროგნოზო ტექნიკურ-ეკონომიკური მონაცემები, რომლებსაც მიიჩნევს დასაბუთებულად, გონივრულად და სამართლიანად.
7. სატარიფო წლისთვის ტარიფის გაანგარიშებისას კომისია ეყრდნობა საწარმოს სატესტო წლის (კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯებისათვის - საბაზისო წლის) ფაქტობრივ ფინანსურ მონაცემებს და ტექნიკური სახის ინფორმაციას, რომლებიც წარმოდგენილი უნდა იყოს კომისიის მიერ დამტკიცებული ფორმებით, დამოწმებული საწარმოს ხელმძღვანელის ან უფლებამოსილი პირის მიერ.
8. კომისია უფლებამოსილია შეამოწმოს წარმოდგენილი დოკუმენტაციისა და მონაცემების სისწორე და შეაფასოს წარმოდგენილი დანახარჯების გონივრულობა და შესაბამისობა. ამ მიზნით კომისია უფლებამოსილია სატესტო წლის საოპერაციო დანახარჯების შეფასება განხორციელოს საწარმოს წინა წლების საოპერაციო დანახარჯების ანალიზის საფუძველზე.
9. თუ საწარმო ამ მეთოდოლოგიით განსაზღვრულ რეგულირებად საქმიანობასთან ერთად ეწევა ამ რეგულირებადი საქმიანობისგან განსხვავებულ სხვა საქმიანობას, მაშინ სხვა საქმიანობასთან დაკავშირებული დანახარჯები არ იქნება გათვალისწინებული ტარიფის გაანგარიშებისას.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

მუხლი 11. კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები

1. კონტროლირებად საოპერაციო დანახარჯებში გაითვალისწინება ყველა ის დანახარჯი, რომლებზეც საწარმოს აქვს გადაწყვეტილების მიღების საშუალება და, შესაბამისად, შეუძლია მათზე ზეგავლენის მოხდენა (ხელფასები, მიმდინარე რემონტი, გარეშე ორგანიზაციების მომსახურება, საოფისე ხარჯები, დაზღვევა, დაცვა, მივლინება და სხვა).
2. საწარმოსათვის სატარიფო რეგულირების პერიოდის კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯების ბაზად აიღება საბაზისო წლის აუდირებული კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები, რომელიც სატარიფო რეგულირების პერიოდის ყოველი სატარიფო წლისათვის იცვლება მხოლოდ სამომხმარებლო ფასების ინდექსისა და ეფექტიანობის ფაქტორის გამოყენებით და იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$cOPEX_{(t+1)} = cOPEX_{(t-1)} \times (1 + CPI_t - X_t) \times (1 + CPI_{(t+1)} - X_{(t+1)}) \quad (7),$$

სადაც:

$cOPEX_{(t+1)}$ – საწარმოს კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$cOPEX_{(t-1)}$ – საწარმოს კონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები სატესტო წლისთვის (ლარი);

CPI_t – სატესტო წლის ინფლაცია ტარიფის გაანგარიშების წლისთვის (%);

X_t – ეფექტიანობის ფაქტორი ტარიფის გაანგარიშების წლისთვის (%);

$CPI_{(t+1)}$ – ტარიფის გაანგარიშების წლის ინფლაცია სატარიფო წლისთვის (%);

$X_{(t+1)}$ – ეფექტიანობის ფაქტორი სატარიფო წლისთვის (%).

3. (ამოღებულია - 01.09.15 №24).

4. (ამოღებულია - 01.09.15 №24).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

მუხლი 12. არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები

1. არაკონტროლირებად საოპერაციო დანახარჯებში გაითვალისწინება ყველა ის დანახარჯი, რომლებიც გამოწვეულია გარეშე ფაქტორებით და რომლებზეც საწარმოს გადაწყვეტილების მიღება ან ზეგავლენის მოხდენა არ შეუძლია (გადასახადები, მოსაკრებლები, კომისიის რეგულირების საფასური, ბაზრის ოპერატორის ტარიფი და სხვა).

2. სატარიფო წლისთვის სატესტო წლის არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები იცვლება მხოლოდ სამომხმარებლო ფასების ინდექსით და იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$ncOPEX_{(t+1)} = ncOPEX_{(t-1)} \times (1 + CPI_t) \times (1 + CPI_{(t+1)}) \quad (8),$$

სადაც:

$ncOPEX_{(t+1)}$ – საწარმოს არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$ncOPEX_{(t-1)}$ – საწარმოს არაკონტროლირებადი საოპერაციო დანახარჯები სატესტო წლისთვის (ლარი);

CPI_t – სატესტო წლის ინფლაცია ტარიფის გაანგარიშების წლისთვის (%);

$CPI_{(t+1)}$ – ტარიფის გაანგარიშების წლის ინფლაცია სატარიფო წლისთვის (%).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

მუხლი 12¹. საბრუნავი კაპიტალი

1. კომისია სატარიფო წლისთვის განსაზღვრავს საწარმოს საბრუნავი კაპიტალის ოდენობას, რომელიც მოიცავს საწარმოს საოპერაციო, აგრეთვე ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებული დანახარჯების და დამატებული ღირებულების გადასახადის ნაწილს და იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$WC_{(t+1)} = (ARD - APD_{opex}) / 365 \times OPEX_{(t+1)} + (ARD - APD_{vat}) / 365 \times nVAT_{(t+1)} \quad (8^1)$$

სადაც:

$WC_{(t+1)}$ – საბრუნავი კაპიტალის ოდენობა სატარიფო წლისთვის (ლარი);

ARD – დებიტორული დავალიანების დაფარვის დღე, მაგრამ არაუგვიანეს საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 25 რიცხვისა (დღე);

APD_{opex} – კრედიტორული დავალიანების დაფარვის დღე საოპერაციო და ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებულ დანახარჯებთან მიმართებაში, მაგრამ არაუადრეს საანგარიშო თვის 10 რიცხვისა (დღე);

APD_{vat} – კრედიტორული დავალიანების დაფარვის დღე დამატებული ღირებულების გადასახადთან მიმართებაში – საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 15 რიცხვი (დღე);

$OPEX_{(t+1)}$ – საოპერაციო და ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებული დანახარჯები სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$nVAT_{(t+1)}$ – სხვაობა დასაბეგრ ბრუნვაზე დარიცხულ დამატებული ღირებულების გადასახადის თანხასა და ჩასათვლელ დამატებული ღირებულების გადასახადის თანხებს შორის (ლარი).

2. ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებული საბრუნავი კაპიტალის ოდენობის გაანგარიშება განხორციელდება ელექტროენერგიის შესყიდვის სეზონური ღირებულების გათვალისწინებით.

3. საწარმოს რეგულირებადი დანახარჯების ბაზაში აისახება ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებით გაანგარიშებული საბრუნავი კაპიტალის (WC) ოდენობის კაპიტალის საშუალო შეწონილ ღირებულებაზე (WACC) ნამრავლით მიღებული დანახარჯი.

4. თუ ამ მუხლის პირველი პუნქტით გაანგარიშებული საბრუნავი კაპიტალის ოდენობა (WC) უარყოფითი რიცხვია, საწარმოს სატარიფო წლის საბრუნავი კაპიტალის ოდენობა ნულის ტოლია.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

მუხლი 13. ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგი

1. ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგის სიდიდე საწარმოსათვის დგინდება კომისიის მიერ შესაბამისი ნორმატიული აქტით გათვალისწინებული წესით და მოქმედებს სატარიფო რეგულირების პერიოდში.

2. კომისიის მიერ საწარმოსათვის დადგენილი ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგის სიდიდე უცვლელია რეგულირების პერიოდის განმავლობაში, გარდა კანონმდებლობით განსაზღვრული შემთხვევებისა.

3. ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგის ახალი მაჩვენებლები განისაზღვრება ყოველი ახალი რეგულირების პერიოდის დაწყებამდე.

4. ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგი განისაზღვრება კომისიის შესაბამისი დადგენილებით.

5. ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგის ღირებულება ტარიფში გაითვალისწინება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ საწარმოს მიერ გაწეული შესაბამისი მომსახურება მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად ითვალისწინებს ასეთ ხარჯს.

6. იმ შემთხვევაში, თუ ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელში ელექტროენერგიის ფაქტობრივი დანაკარგი აღემატება შესაბამისი საწარმოსათვის დადგენილ ელექტროენერგიის

ნორმატიულ დანაკარგს, სხვაობით მიღებული ზენორმატიული დანაკარგის ღირებულება არ იქნება გათვალისწინებული ტარიფის გაანგარიშებისას და არ აუნაზღაურდება საწარმოს.

7. იმ შემთხვევაში, თუ ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელში ელექტროენერგიის ფაქტობრივი დანაკარგის რაოდენობა ნაკლებია შესაბამისი ქსელისათვის დადგენილი ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგის რაოდენობაზე, სხვაობით მიღებული მოგება რჩება საწარმოს.

8. როდესაც ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელით განაწილებისა და გატარების მომსახურება ითვალისწინებს ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგის შევსების ვალდებულებას, ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელში არსებული ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგის შესყიდვის დანახარჯი იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$CNL_{(t+1)} = P_{საშ(t+1)} \times E_{დანაკ(t+1)} / 100 \quad (9),$$

სადაც:

$CNL_{(t+1)}$ – ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელში არსებული ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების ღირებულება სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$P_{საშ(t+1)}$ – სატარიფო წლისთვის ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების შესავსებად შესასყიდი ელექტროენერგიის საშუალო შეწონილი ფასი (თეთრი/კვტსთ);

$E_{დანაკ(t+1)}$ – ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების რაოდენობა სატარიფო წლისთვის (კვტსთ).

9. განაწილების ლიცენზიატის მიერ სატარიფო წლისთვის ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების შესავსებად შესასყიდი ელექტროენერგიის საშუალო შეწონილი ფასი მოიცავს ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებულ დანახარჯებს და იანგარიშება ამ მეთოდოლოგიის მე-17 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად.

10. ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების რაოდენობა სატარიფო წლისთვის განისაზღვრება ამ მეთოდოლოგიის მე-17 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად დადგენილი განაწილებული და გატარებული ელექტროენერგიის საპროგნოზო რაოდენობის გათვალისწინებით.

მუხლი 14. დანახარჯების გადანაწილება (ალოკაცია)

1. თუ საწარმო ეწევა ერთზე მეტ რეგულირებად საქმიანობას და, ამასთან, არარეგულირებად საქმიანობასაც, იგი ვალდებულია, სატესტო წლის შემოსავლები და დანახარჯები თითოეული

რეგულირებადი და არარეგულირებადი საქმიანობის, ხოლო აქტივების ღირებულება თითოეული რეგულირებადი საქმიანობების მიხედვით კომისიაში წარმოადგინოს განცალკევებულად, კომისიის მიერ დამტკიცებული ფორმებით.

2. ამ მეთოდოლოგიის მე-15 მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული პრინციპის გათვალისწინებით, საწარმო ვალდებულია სატესტო წლის პირდაპირი დანახარჯები მიაკუთვნოს ძაბვის შესაბამის საფეხურს, ხოლო არაპირდაპირი დანახარჯები მიაკუთვნოს ძაბვის თითოეულ საფეხურს და დაასაბუთოს მიკუთვნების მეთოდის გონივრულობა და სამართლიანობა.

3. კომისია უფლებამოსილია არ დაეთანხმოს ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტების გათვალისწინებით საწარმოს მიერ გამოყენებულ ალოკაციის მეთოდს (მისი დაუსაბუთებლობისა და უსაფუძვლობის მოტივით) და გამოიყენოს დანახარჯების და აქტივების ღირებულების გადანაწილების სხვა მეთოდი.

4. ამ მეთოდოლოგიის მე-15 მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული პრინციპის გათვალისწინებით, კომისიის მიერ დანახარჯების გადანაწილება ძაბვის საფეხურებს შორის განხორციელდება დანახარჯების კასკადირების მეთოდით (დანართი №1).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

თავი III. ტარიფების გაანგარიშება განაწილების, გატარების და მოხმარების ტარიფების გაანგარიშება

მუხლი 15. ელექტროენერგიის განაწილების და გატარების ტარიფები

1. ელექტროენერგიის განაწილების ლიცენზიატისათვის განაწილების და გატარების საქმიანობაზე დგინდება ელექტროენერგიის განაწილების და გატარების ტარიფები.

2. ელექტროენერგიის განაწილების და გატარების ტარიფები დგინდება ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის ძაბვის შემდეგი საფეხურების მიხედვით:

ა) 0,2-0,4 კილოვოლტ ძაბვაზე;

ბ) 3,3-6-10 კილოვოლტ ძაბვაზე;

გ) 35-110 კილოვოლტ ძაბვაზე.

3. ელექტროენერგიის განაწილების და გატარების ტარიფები ძაბვის თითოეული საფეხურისათვის იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$T_{i \text{ განაწ.}} = \frac{RCB_i(t+1)}{E_i \text{ განაწ.}(t+1)} \times 100 \quad (10),$$

სადაც;

- $T_{i\text{განაწ}}$ – საწარმოს განაწილების ტარიფი ძაბვის i -ური საფეხურისათვის (თეთრი/კვტსთ);
- $RCB_{i(t+1)}$ – საწარმოს რეგულირებადი დანახარჯების ბაზის ღირებულება, სატარიფო რეგულირების პერიოდის სატარიფო წლისთვის, მიკუთვნებული ძაბვის i -ურ საფეხურს, ამ მეთოდოლოგიის შესაბამისად (ლარი);
- $E_{i\text{განაწ}(t+1)}$ – საწარმოს მიერ ძაბვის i -ურ საფეხურზე ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელით განაწილებული და გატარებული ელექტროენერგიის საპროგნოზო რაოდენობების ჯამი სატარიფო წლისთვის (კვტ.სთ);
- i – ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის ძაბვის შესაბამისი საფეხური.

4. გატარების ტარიფები განაწილების ტარიფების ტოლია.

მუხლი 16. ელექტროენერგიის მოხმარების ტარიფი

1. ელექტროენერგიის მოხმარების ტარიფი მოიცავს ელექტროენერგიის შესყიდვასა და განაწილებასთან დაკავშირებულ დანახარჯებს.
2. ელექტროენერგიის მოხმარების ტარიფი დგინდება ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის ძაბვის თითოეული საფეხურის მიხედვით და ამ მეთოდოლოგიისა და ამ მუხლში მოცემული პრინციპების გათვალისწინებით იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$T_{i\text{მოხმარ}}(t+1) = P_{საშ}(t+1) + T_{i\text{განაწ}}(t+1) \quad (11),$$

სადაც:

- $T_{i\text{მოხმარ}}(t+1)$ – სატარიფო წლისთვის ელექტროენერგიის მოხმარების ტარიფი ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის ძაბვის i -ურ საფეხურზე (თეთრი/კვტსთ);
- $T_{i\text{განაწ}}(t+1)$ – სატარიფო წლისთვის ელექტროენერგიის განაწილების ტარიფი ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის ძაბვის i -ურ საფეხურზე (თეთრი/კვტსთ);
- $P_{საშ}(t+1)$ – სატარიფო წლისთვის განაწილების ლიცენზიატის მიერ შესასყიდი ელექტროენერგიის საპროგნოზო საშუალო შეწონილი ფასი, რომელიც მოიცავს ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებულ კანონმდებლობით გათვალისწინებულ ყველა ხარჯს (თეთრი/კვტსთ);

i – ელექტროენერგიის გამანაწილებელი ქსელის ძაბვის შესაბამისი საფეხური.

მუხლი 17. ელექტროენერგიის რაოდენობა და შესყიდვის საშუალო შეწონილი ფასი

1. ტარიფების გაანგარიშებისას კომისია ხელმძღვანელობს საწარმოს მიერ სატესტო წელს შესყიდული და განაწილებული ელექტროენერგიის რაოდენობების ფაქტობრივი მონაცემებით, სექტორში მოხმარების დინამიკის გათვალისწინებით ან/და ტარიფის გაანგარიშების წელს სატარიფო წლისთვის დამტკიცებული ელექტროენერგიის (სიმძლავრის) საპროგნოზო ბალანსებით.
2. სატარიფო წლისთვის განაწილების ლიცენზიატის მიერ შესასყიდი ელექტროენერგიის საშუალო შეწონილი ფასის განსაზღვრისათვის საწარმო ვალდებულია კომისიას წარუდგინოს სატარიფო წლისათვის ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად განსაზღვრული ელექტროენერგიის კონკრეტული წყაროებიდან შესყიდვის სავარაუდო რაოდენობა და ფასი, აგრეთვე ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებული სხვა საპროგნოზო დანახარჯები, როგორცაა გადაცემის, დისპეტჩერიზაციის მომსახურებასა და გარანტირებული სიმძლავრის შესყიდვასთან დაკავშირებული დანახარჯები. წარმოდგენილი ინფორმაციის გათვალისწინებით კომისია ადგენს საწარმოს მიერ სატარიფო წლისათვის შესყიდული ელექტროენერგიის საშუალო შეწონილ ფასს.
3. წარმოდგენილი ინფორმაციის გათვალისწინებით კომისია ადგენს საწარმოს მიერ სატარიფო წლისათვის შესყიდული (შესასყიდი) ელექტროენერგიის საშუალო შეწონილ ფასს შემდეგი ფორმულით:

$$P_{საშ(t+1)} = \frac{COST_E(t+1) + COST_{GC}(t+1) + COST_T(t+1) + COST_D(t+1) + CORR_{ელ. ენერგია}(t+1)}{E_{მიღებ}(t+1)} \times 100 \quad (12),$$

სადაც:

$P_{საშ(t+1)}$ – საწარმოს მიერ შესასყიდი ელექტროენერგიის საპროგნოზო საშუალო შეწონილი ფასი სატარიფო წლისთვის (თეთრი/კვტსთ);

$COST_{E(t+1)}$ – საწარმოს მიერ შესასყიდი ელექტროენერგიის ჯამური საპროგნოზო ღირებულება სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$COST_{GC(t+1)}$ – გარანტირებული სიმძლავრის საფასურის ჯამური საპროგნოზო ღირებულება სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$COST_{T(t+1)}$ – გადაცემის ლიცენზიატების მიერ გაწეული გადაცემის მომსახურების ჯამური საპროგნოზო ღირებულება სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$COST_{D(t+1)}$ – დისპეტჩერიზაციის ლიცენზიატის მიერ გაწეული დისპეტჩერიზაციის მომსახურების ჯამური საპროგნოზო ღირებულება სატარიფო წლისთვის (ლარი);

CORR *ელ.ენერგია(t+1)* – ელექტროენერგიის შესყიდვის კორექტირების მაჩვენებელი, რომელიც უზრუნველყოფს სატარიფო წლის ტარიფში ელექტროენერგიის შესყიდვასთან დაკავშირებულ ფაქტობრივ და დაგეგმილ დანახარჯებს შორის სხვაობის ასახვას (ლარი);

$E_{მიღებ(t+1)}$ – საწარმოს მიერ მიწოდების პუნქტებში მიღებული (აღრიცხული) ელექტროენერგიის საპროგნოზო რაოდენობა სატარიფო წლისთვის (კვტ.სთ).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

თავი IV. ტარიფების კორექტირება

მუხლი 18. ტარიფების კორექტირების პრინციპები და ძირითადი მექანიზმები

1. წინამდებარე მეთოდოლოგია ტარიფის გაანგარიშებისას ითვალისწინებს დაგეგმილი მაჩვენებლების (რეგულირებადი აქტივების ღირებულება, შესყიდული და განაწილებული (გატარებული) ელექტროენერგიის რაოდენობა და ღირებულება და სხვა) ასახვას რეგულირებადი დანახარჯების ბაზაში. შესაბამისად, კომისია სატარიფო რეგულირების პერიოდის თითოეული წლისთვის ტარიფების კორექტირებას განახორციელებს დანახარჯების კორექტირების მაჩვენებლით.

2. ელექტროენერგიის მოხმარების ტარიფის კორექტირება ხორციელდება ელექტროენერგიის განაწილების ტარიფის ან/და ელექტროენერგიის შესყიდვის საშუალო შეწონილი ფასის კორექტირების შედეგად.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

მუხლი 19. განაწილების ტარიფის კორექტირება

1. ყოველი სატარიფო წლის ელექტროენერგიის განაწილების ტარიფი ექვემდებარება კორექტირებას და ეფუძნება შემდეგ ფაქტორებს:

- ა) კაპიტალური დანახარჯები;
- ბ) განაწილებული და გატარებული ელექტროენერგიის რაოდენობა;
- გ) ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგის ღირებულება;
- დ) მომსახურების ხარისხი;
- ე) (ამოღებულია - 23.03.15 №2).

2. დანახარჯების კორექტირების მაჩვენებელი იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$CORR_{(t+1)} = cRRAB_{(t+1)} + cD_{(t+1)} - cRev_{(t+1)} + cCNL_{(t+1)} \quad (13),$$

სადაც:

$CORR_{(t+1)}$ – დანახარჯების კორექტირების მაჩვენებელი სატარიფო წლისთვის (ლარი);

$cRRAB_{(t+1)}$ – სხვაობა, რომელიც გამოწვეულია რეგულირებადი აქტივების ბაზაზე ფაქტობრივ და დაგეგმილ ამონაგებს შორის სხვაობით, რომელიც აისახება სატარიფო წელს (ლარი);

$cD_{(t+1)}$ – სხვაობა, რომელიც გამოწვეულია ცვეთის ფაქტობრივ და დაგეგმილ ღირებულებებს შორის სხვაობით, რომელიც აისახება სატარიფო წელს (ლარი);

$cRev_{(t+1)}$ – სხვაობა, რომელიც გამოწვეულია ფაქტობრივად განაწილებული და დაგეგმილი გასანაწილებელი ელექტროენერგიის რაოდენობებს შორის სხვაობით, რომელიც აისახება სატარიფო წელს (ლარი);

$cCNL_{(t+1)}$ – სხვაობა, რომელიც გამოწვეულია ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების ფაქტობრივ და დაგეგმილ ღირებულებებს შორის სხვაობით, რომელიც აისახება სატარიფო წელს (ლარი).

3. კომისია უფლებამოსილია საწარმოს რეგულირებადი დანახარჯების ბაზა შეამციროს საწარმოს რეგულირებადი აქტივების ბაზაში ასახული აქტივების და რეგულირებად საქმიანობაში დასაქმებული ადამიანური რესურსების არარეგულირებად საქმიანობაში გამოყენებიდან და ექსპლუატაციიდან გასული აქტივის რეალიზაციიდან მიღებული მოგებით, საწარმოს ელექტროენერგიის გამანაწილებელ ქსელზე ახალი მომხმარებლების მიერთებიდან მიღებულ შემოსავალსა და მიერთებაზე გაწეულ დანახარჯებს შორის დადებითი სხვაობით, აგრეთვე მესამე მხარისაგან საწარმოს მიერ საოპერაციო დანახარჯების დაფინანსების მიზნით მიღებული სახსრებით (სრულად ან ნაწილობრივ).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

მუხლი 20. კაპიტალური დანახარჯების კორექტირება

1. თუ საწარმოს მიერ ფაქტობრივად განხორციელებული ინვესტიციების ღირებულება განსხვავდება დაგეგმილი ინვესტიციების ღირებულებისაგან, ტარიფის კორექტირება ხდება

ამ მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, ამ მეთოდოლოგიის მე-7 მუხლში ასახული პრინციპების გათვალისწინებით.

2. საწარმოს კაპიტალური დანახარჯების კორექტირება სხვაობით მიღებული ინვესტიციის ოდენობაზე იანგარიშება შემდეგი ფორმულებით:

$$cRRAB_{(t+1)} = [(aRAB_{(t-1)} - pRAB_{(t-1)}) \times WACC_{(t-1)}] \times (1 + WACC_{(t-1)}) \times (1 + WACC_t) \quad (14),$$

სადაც:

$cRRAB_{(t+1)}$ – ამონაგების კორექტირებული ღირებულება (t+1) პერიოდისთვის (ლარი);

$aRAB_{(t-1)}$ – რეგულირებადი აქტივების ბაზის ფაქტობრივი ღირებულება (t-1) პერიოდისთვის (ლარი);

$pRAB_{(t-1)}$ – რეგულირებადი აქტივების ბაზის დაგეგმილი ღირებულება (t-1) პერიოდისთვის (ლარი);

$WACC$ – დროში ფულის ღირებულების განაკვეთი, რომელიც WACC-ს ტოლია (%).

$$cD_{(t+1)} = (aD_{(t-1)} - pD_{(t-1)}) \times (1 + WACC_{(t-1)}) \times (1 + WACC_t) \quad (15),$$

სადაც:

$cD_{(t+1)}$ – კორექტირებული წლიური ცვეთის ღირებულება (t+1) პერიოდისთვის (ლარი);

$aD_{(t-1)}$ – ფაქტობრივი წლიური ცვეთის ღირებულება (t-1) პერიოდისთვის (ლარი);

$pD_{(t-1)}$ – დაგეგმილი წლიური ცვეთის ღირებულება (t-1) პერიოდისთვის (ლარი);

$WACC$ – დროში ფულის ღირებულების განაკვეთი, რომელიც WACC-ს ტოლია (%).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

მუხლი 21. ელექტროენერგიის განაწილებითა და გატარებით მიღებული შემოსავლების კორექტირება

1. თუ სატარიფო რეგულირების პერიოდის თითოეული წლისთვის საწარმოს მიერ ფაქტობრივად განაწილებული და გატარებული ელექტროენერგია განსხვავდება დაგეგმილი რაოდენობისაგან, მაშინ საწარმოს რეგულირებადი დანახარჯების ბაზის კორექტირება იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$cREV_{(t+1)} = [(aE_{(t-1)} - pE_{(t-1)}) \times T_{(t-1)}] \times (1 + WACC_{(t-1)}) \times (1 + WACC_t) \quad (16),$$

სადაც:

$cREV_{(t+1)}$ – შემოსავლების კორექტირებული ოდენობა (t+1) პერიოდისთვის (ლარი);

$aE_{(t-1)}$ – განაწილებული და გატარებული ელექტროენერგიის ფაქტობრივი რაოდენობა (t-1) პერიოდისთვის (კვტსთ);

$pE_{(t-1)}$ – გასანაწილებელი და გასატარებელი ელექტროენერგიის დაგეგმილი რაოდენობა (t-1) პერიოდისთვის (კვტსთ);

$T_{(t-1)}$ – ტარიფი (t-1) პერიოდისთვის (თეთრი/კვტსთ);

$WACC$ – დროში ფულის ღირებულების განაკვეთი, რომელიც $WACC$ -ის ტოლია (%).

2. კომისია არ გამოიყენებს ამ მუხლის პირველი პუნქტით განსაზღვრულ კორექტირების მექანიზმს იმ შემთხვევაში, თუ განაწილებული და გატარებული ელექტროენერგიის ფაქტობრივი რაოდენობის დანაკლისი დაგეგმილთან მიმართებაში გამოწვეულია საწარმოს მიზეზით.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

მუხლი 22. ნორმატიული დანაკარგების ღირებულების კორექტირება

1. თუ სატარიფო რეგულირების პერიოდის თითოეული წლისთვის საწარმოს მიერ ფაქტობრივად განაწილებული და გატარებული ელექტროენერგია განსხვავდება დაგეგმილი რაოდენობისაგან, კომისია უზრუნველყოფს საწარმოს ფაქტობრივად განაწილებულ და გატარებულ ელექტროენერგიაზე დანაკარგების განსაზღვრას დადგენილი ნორმატიული მაჩვენებლით და ახდენს ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების ღირებულების კორექტირებას შემდეგი ფორმულით:

$$cCNL_{(t+1)} = [(aE_{\text{დანაკ}(t-1)} \times aP_{\text{საშ}(t-1)} - pE_{\text{დანაკ}(t-1)} \times pP_{\text{საშ}(t-1)})] \times (1 + WACC_{(t-1)}) \times (1 + WACC_t) \quad (17),$$

სადაც:

$cCNL_{(t+1)}$ – ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების კორექტირებული ღირებულება (t+1) პერიოდისთვის (ლარი);

$aE_{დანაკ(t-1)}$ – ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების კორექტირებული რაოდენობა (t-1) პერიოდისთვის, რომელიც იანგარიშება ამ მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად (კვტსთ);

$pE_{დანაკ(t-1)}$ – ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების დაგეგმილი რაოდენობა (t-1) პერიოდისთვის (კვტსთ);

$aP_{საშ(t-1)}$ – ელექტროენერგიის შესყიდვის ფაქტობრივი საშუალო შეწონილი ფასი (t-1) პერიოდისთვის (თეთრი/კვტსთ);

$pP_{საშ(t-1)}$ – ელექტროენერგიის შესყიდვის დაგეგმილი საშუალო შეწონილი ფასი (t-1) პერიოდისთვის (თეთრი/კვტსთ);

WACC – დროში ფულის ღირებულების განაკვეთი, რომელიც WACC-ის ტოლია (%).

2. ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების კორექტირებული რაოდენობა სატესტო წლისათვის იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$aE_{დანაკ(t-1)} = aE_{(t-1)} / (1-L) - aE_{(t-1)} \quad (18),$$

სადაც:

$aE_{დანაკ(t-1)}$ – ელექტროენერგიის ნორმატიული დანაკარგების კორექტირებული რაოდენობა (t-1) პერიოდისთვის (კვტსთ);

$aE_{(t-1)}$ – განაწილებული და გატარებული ელექტროენერგიის ფაქტობრივი რაოდენობა (t-1) პერიოდისთვის (კვტსთ);

L – კომისიის მიერ რეგულირების პერიოდისათვის დადგენილი ნორმატიული დანაკარგების ოდენობა (%).

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

მუხლი 23. ელექტროენერგიის საშუალო შეწონილი ფასის კორექტირება

1. თუ სატარიფო წელს საწარმოს მიერ შესყიდული ელექტროენერგიის ფაქტობრივი საშუალო შეწონილი ფასი განსხვავდება დაგეგმილი ფასისაგან, კომისია უფლებამოსილია განახორციელოს მომდევნო სატარიფო წლის ელექტროენერგიის მოხმარების ტარიფის

კორექტირება ელექტროენერგიის შესყიდვის ფაქტობრივ და დაგეგმილ საშუალო შეწონილ ფასთა შორის სხვაობით, ამ მეთოდოლოგიაში გათვალისწინებული დროში ფულის ღირებულების პრინციპის გამოყენებით.

2. ელექტროენერგიის შესყიდვის საშუალო შეწონილი ფასის კორექტირება ეფუძნება შემდეგ ფაქტორებს:

ა) შესყიდული ელექტროენერგიის რაოდენობასა და ღირებულებას;

ბ) შესყიდული გარანტირებული სიმძლავრის, აგრეთვე ელექტროენერგიის გადაცემისა და დისპეტჩერიზაციის მომსახურების ღირებულებას.

3. ელექტროენერგიის შესყიდვის საშუალო შეწონილი ფასის კორექტირება ხორციელდება იმ შემთხვევაში, თუ ცვლილება საშუალო შეწონილი ფასის დაგეგმილსა და ფაქტობრივ მონაცემებს შორის განპირობებულია საწარმოსაგან დამოუკიდებელი მიზეზებით.

4. კომისია უფლებამოსილია ამ მეთოდოლოგიის საფუძველზე გაანგარიშებული და სატარიფო წლისთვის დადგენილი ელექტროენერგიის მოხმარების ტარიფის კორექტირება ელექტროენერგიის შესყიდვის საშუალო შეწონილი ფასით, განახორციელოს ამავე სატარიფო წლის განმავლობაში ერთხელ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

თავი V. ტარიფების დადგენისა და განაცხადის წარდგენის პროცედურები

მუხლი 24. აღრიცხვა-ანგარიშგება

1. რეგულირების მიზნებისთვის საწარმო ვალდებულია ბუღალტრული აღრიცხვა და ფინანსური ანგარიშგება აწარმოოს კომისიის მიერ დამტკიცებული ერთიანი საბუღალტრო-სააღრიცხვო სისტემის საფუძველზე, მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად.

2. თუ საწარმო ეწევა ერთზე მეტ რეგულირებად საქმიანობას და, ამასთან, არარეგულირებად საქმიანობასაც, იგი ვალდებულია, თითოეულ რეგულირებად საქმიანობასთან დაკავშირებული შემოსავლების, ხარჯებისა და საფინანსო შედეგების აღრიცხვა აწარმოოს განცალკევებულად.

3. საწარმომ მომხმარებლის ფინანსური წყაროებით შექმნილი ძირითადი აქტივების ღირებულების შესახებ ინფორმაცია უნდა წარმოადგინოს განცალკევებულად, ამ მეთოდოლოგიის პირობების შესაბამისად.

მუხლი 25. ტარიფის დასადგენად წარსადგენი დოკუმენტაცია

1. ტარიფის დადგენის მიზნით საწარმო ვალდებულია ტარიფის გაანგარიშების წლისთვის კომისიაში წარმოადგინოს სატარიფო განაცხადი.

2. სატარიფო განაცხადისა და მონაცემთა ფორმები, აგრეთვე სატარიფო განაცხადთან ერთად წარსადგენი დოკუმენტების ჩამონათვალი განისაზღვრება კომისიის ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით.
3. სატარიფო განაცხადთან ერთად საწარმომ ასევე უნდა წარმოადგინოს ფინანსური ანგარიშგების საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისად შედგენილი და აუდირებული შემდეგი დოკუმენტაცია:
 - ა) საბუღალტრო ბალანსი;
 - ბ) მოგება-ზარალის ანგარიშგება;
 - გ) ფულადი სახსრების მოძრაობის ანგარიშგება.
4. კომისია უფლებამოსილია საწარმოს მოსთხოვოს სხვა დამატებითი ინფორმაციის წარმოდგენა, რომელსაც იგი საჭიროდ მიიჩნევს.
5. სატარიფო განაცხადისა და მასზე დართული მასალების სისწორეზე პასუხისმგებლობა ეკისრება სატარიფო განაცხადის წარმომდგენს.

მუხლი 26. ტარიფის დადგენის ვადები და პროცედურები

1. საწარმო ვალდებულია კომისიაში სატარიფო განაცხადი წარადგინოს არსებული ტარიფის მოქმედების ვადის გასვლამდე არა უგვიანეს 150 დღისა.
2. კომისია სატარიფო განაცხადის დამტკიცებულ ფორმასთან შესაბამისობას და მის სისრულეს განიხილავს სატარიფო განაცხადის წარდგენიდან 3 სამუშაო დღის ვადაში.
3. თუ წარმოდგენილი სატარიფო განაცხადი არ შეესაბამება კომისიის მიერ განსაზღვრულ ფორმას ან წარმოდგენილია არასრულყოფილად, კომისია განმცხადებელს ხარვეზის აღმოსაფხვრელად წერილობით განუსაზღვრავს ვადას არა უმეტეს 45 დღისა. ეს ვადა განმცხადებლის მოთხოვნით შეიძლება გაგრძელდეს მხოლოდ ერთხელ, არა უმეტეს 15 დღის ვადით.
4. იმ შემთხვევაში, თუ ამ მუხლის მე-3 პუნქტით განსაზღვრულ ვადაში საწარმო კომისიაში არ წარმოადგენს მოთხოვნილ ინფორმაციას, კომისიის გადაწყვეტილებით სატარიფო განაცხადი რჩება განუხილველად. ამასთან, თუ განუხილველად დატოვებული სატარიფო განაცხადი წარდგენილი იყო კანონმდებლობით განსაზღვრული ვალდებულებებიდან გამომდინარე (რეგულირების პერიოდის გასვლის გამო), საწარმოს შეიძლება დაეკისროს კანონით გათვალისწინებული სანქცია.
5. კომისია უფლებამოსილია მიიღოს შესაბამისი გადაწყვეტილება და თავისი ინიციატივით გადახედოს საწარმოს ტარიფებს. ამ შემთხვევაში საწარმოს მიერ საჭირო ინფორმაციისა და დოკუმენტაციის წარდგენის პირობები განისაზღვრება კომისიის შესაბამისი გადაწყვეტილებით.
6. სრულყოფილად წარმოდგენილი სატარიფო განაცხადის მიღების ან ამ მუხლის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში კომისიის გადაწყვეტილებით იწყება საჯარო ადმინისტრაციული წარმოება და შესაბამისი ცნობა ქვეყნდება კომისიის ვებ-გვერდზე.

7. სატარიფო განაცხადის განხილვა კომისიაში მიმდინარეობს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების წესით. შესაბამისად, სატარიფო განაცხადი და თანდართული დოკუმენტები (გარდა იდენტიფიცირებად პირებთან დაკავშირებული პერსონალური ინფორმაციისა, აგრეთვე კომისიის მიერ კომერციულ საიდუმლოებად მიჩნეული ინფორმაციისა) საჯაროა და ხელმისაწვდომი უნდა იყოს ნებისმიერი პირისათვის.
8. ყველა დაინტერესებული პირი უფლებამოსილია გაეცნოს კომისიაში წარმოდგენილ საჯაროდ ხელმისაწვდომ მასალებს და აღნიშნულთან დაკავშირებით კომისიას წარუდგინოს საკუთარი მოსაზრებები.
9. სატარიფო განაცხადთან დაკავშირებული მოსაზრებები წარდგენილი უნდა იყოს წერილობითი ფორმით და უნდა შეიცავდეს დასაბუთებულ არგუმენტაციას. ამასთან, პირი უფლებამოსილია საკუთარი მოსაზრებების წარდგენისას არ მიუთითოს თავისი ვინაობა, წარმოდგენილი მოსაზრებების ასლი უნდა გაეგზავნოს სატარიფო განაცხადის წარმდგენს, ხოლო მოსაზრებები განიხილება სატარიფო განაცხადის საჯარო განხილვისას.
10. სატარიფო განაცხადის განხილვის პროცესში კომისია უფლებამოსილია საწარმოსგან მოითხოვოს დამატებითი დოკუმენტაციის ან სხვადასხვა სახის დასკვნის წარდგენა.
11. სატარიფო განაცხადის განხილვისას, საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებამდე, კომისია უფლებამოსილია, მოაწყოს შეხვედრები ან/და საჯარო სხდომები აღნიშნულ სატარიფო განაცხადთან დაკავშირებით.
12. განმცხადებელს 7 სამუშაო დღით ადრე უნდა ეცნობოს სატარიფო განაცხადის საჯარო სხდომაზე განხილვის დრო და ადგილი.

თავი VI. გარდამავალი დებულებები

მუხლი 27. გარდამავალი დებულება

1. პირველი სატარიფო რეგულირების პერიოდისთვის კაპიტალის საშუალო შეწონილი ღირებულების (WACC) ქვემოთ მოცემული კომპონენტების სიდიდეები განისაზღვრება შემდეგნაირად:

ა) ურისკო საპროცენტო განაკვეთი (r_{rf})	– 7.50%;
ბ) სესხის პრემია (DP)	– 3.50%;
გ) ბაზრის რისკის პრემია ($r_m - r_{rf}$)	– 7.25%;
დ) სექტორული რისკის კოეფიციენტი (β)	– 1.00.
2. პირველი სატარიფო რეგულირების პერიოდისთვის (2015 წლის 1 იანვრიდან 2017 წლის 31 დეკემბრის ჩათვლით) ზოგადი ეფექტიანობის ფაქტორი ($X_{ზოგ}$) უდრის 2%-ს, ხოლო ინდივიდუალური ეფექტიანობის ფაქტორი ($X_{ინდ}$) – 0-ს.

3. იმ საწარმოსთვის, რომელსაც კომისიის მიერ ტარიფები დადგენილი აქვს 2014 წლის 31 აგვისტოს ჩათვლით, პირველი სატარიფო რეგულირების პერიოდი ვრცელდება 2014 წლის 1 სექტემბრიდან 2017 წლის 31 დეკემბრის ჩათვლით. ამ მეთოდოლოგიით განსაზღვრული კორექტირების ძირითადი პრინციპები და მექანიზმები გავრცელდება მხოლოდ 2015 წლის 1 იანვრიდან 2017 წლის 31 დეკემბრის ჩათვლით სატარიფო რეგულირების პერიოდზე.

3¹. იმ საწარმოსთვის, რომელსაც კომისიის მიერ ამ მეთოდოლოგიის საფუძველზე გაანგარიშებული ტარიფები დაუდგინდება 2015 წლის 1 იანვრის შემდგომი თარიღიდან, პირველი სატარიფო რეგულირების პერიოდი ვრცელდება ტარიფების კანონიერ ძალაში შესვლის თარიღიდან 2017 წლის 31 დეკემბრის ჩათვლით. ამ მეთოდოლოგიით განსაზღვრული კორექტირების ძირითადი პრინციპები და მექანიზმები გავრცელდება მხოლოდ სრულ კალენდარულ წელზე.

4. ამ მეთოდოლოგიის IV თავით გათვალისწინებული კორექტირებების გაანგარიშება ხორციელდება პირველი სატარიფო რეგულირების პერიოდის მეორე კალენდარული წლიდან (გარდა მე-19 მუხლის მე-3 პუნქტით და 23-ე მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული გარემოებებისა) ტარიფის გაანგარიშების ყოველ წელს და აისახება შესაბამისი სატარიფო წლის ტარიფში, ხოლო მე-19 მუხლის მე-3 პუნქტით და 23-ე მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული კორექტირებების გაანგარიშება ხორციელდება მეთოდოლოგიის ძალაში შესვლიდან ტარიფის გაანგარიშების ყოველ წელს და აისახება შესაბამისი სატარიფო წლის ტარიფში.

5. მომსახურების ხარისხის ფაქტორით ტარიფის კორექტირება განხორციელდება კომისიის მიერ შესაბამისი წესის ამოქმედების შემდეგ.

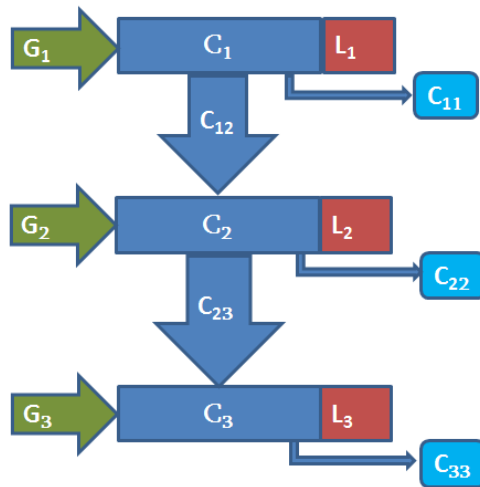
საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 23 მარტის დადგენილება №2 - ვებგვერდი, 25.03.2015 წ.

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2015 წლის 1 სექტემბრის დადგენილება №24 - ვებგვერდი, 02.09.2015 წ.

დანართი №1

დანახარჯების კასკადირების მეთოდი

ხარჯების სხვადასხვა ძაბვის საფეხურის მომხმარებლებზე მიკუთვნების (ალოკაციის) კასკადირების მექანიზმი (რაც წარმოადგენს ხარჯების ალოკაციის მეორე ეტაპს), ძაბვის საფეხურებზე ენერგიის მოხმარებაზე დაყრდნობით:

G_1 - პირველ საფეხურზე გენერაციიდან მიწოდებული ენერგია;

G_2 - მეორე საფეხურზე გენერაციიდან მიწოდებული ენერგია;

G_3 - მესამე საფეხურზე გენერაციიდან მიწოდებული ენერგია;

L_1 - პირველ საფეხურზე მთლიანი დანაკარგები;

L_2 - მეორე საფეხურზე მთლიანი დანაკარგები;

L_3 - მესამე საფეხურზე მთლიანი დანაკარგები;

C_{11} - პირველ საფეხურზე ამავე საფეხურის მომხმარებლებზე გაცემული ენერგია (პირველ საფეხურზე მოხმარება);

C_{12} - პირველი საფეხურიდან მეორეზე გაცემული ენერგია;

$C_1 = C_{11} + C_{12}$, პირველი საფეხურიდან გაცემული მთლიანი ენერგია ($G_1 - L_1$);

C_{22} - მეორე საფეხურზე ამავე საფეხურის მომხმარებლებზე გაცემული ენერგია (მეორე საფეხურზე მოხმარება);

C_{23} - მეორე საფეხურიდან მესამეზე გაცემული ენერგია;

$C_2 = C_{22} + C_{23}$, მეორე საფეხურიდან გაცემული მთლიანი ენერგია ($G_2 + C_{12} - L_2$);

C_{33} - მესამე საფეხურზე ამავე საფეხურის მომხმარებლებზე გაცემული ენერგია (მესამე საფეხურზე მოხმარება);

$S_{11} = C_{11} / C_1$ პირველი საფეხურის მომხმარებლების მიერ მოხმარებული ენერგიის წილი ამ საფეხურიდან გაცემულ მთლიან ენერგიაში;

$S_{22} = C_{22} / C_2$ მეორე საფეხურის მომხმარებლების მიერ მოხმარებული ენერგიის წილი ამ საფეხურიდან გაცემულ მთლიან ენერგიაში;

$S_{33} = C_{33} / C_3$ მესამე საფეხურის მომხმარებლების მიერ მოხმარებული ენერგიის წილი ამ საფეხურიდან გაცემულ მთლიან ენერგიაში.

ხარჯების ძაბვის საფეხურის მიხედვით მიკუთვნების (ალოკაციის) მექანიზმი ეყრდნობა ცალკეულ ძაბვის საფეხურზე ენერგიის მოხმარებებს.

$$S_1 = S_{11} \times Cost_1,$$

პირველი საფეხურის მომხმარებლებისთვის დანაკარგების ღირებულების (და სხვა ხარჯების) მიკუთვნებული წილი განისაზღვრება, როგორც პირველი საფეხურის ხარჯების ($Cost_1$) ამავე საფეხურის მომხმარებლებისთვის მისაკუთვნიებელი წილი, ანუ S_{11} კოეფიციენტი მრავლდება პირველ საფეხურზე მიკუთვნებულ ხარჯზე.

$$S_2 = S_{22} \times Cost_2 + S_{22} \times ((1 - S_{11}) \times Cost_1),$$

მეორე საფეხურის მომხმარებლებისთვის დანაკარგების ღირებულების (და სხვა ხარჯების) მიკუთვნებული წილი შედგება ორი კომპონენტისაგან:

პირველი მათგანი განსაზღვრავს მეორე საფეხურის ხარჯების ($Cost_2$) ამავე საფეხურის მომხმარებლებისთვის მისაკუთვნიებელ წილს, ანუ S_{22} კოეფიციენტი მრავლდება მეორე საფეხურზე მიკუთვნებულ ხარჯზე;

მეორე კომპონენტი განსაზღვრავს პირველი საფეხურის ხარჯების ($Cost_1$) მეორე საფეხურის მომხმარებლებისთვის მისაკუთვნიებელ წილს. ამისათვის აღებულია პირველი საფეხურის ხარჯების ნარჩენი (პირველი საფეხურის მომხმარებლებისთვის მიუკუთვნიებელი) წილი, რომლიდანაც მეორე საფეხურს მიეკუთვნება ის ნაწილი, რომელიც შეესაბამება მეორე საფეხურის მომხმარებლების მიერ მოხმარებული ენერგიის წილს ამავე საფეხურიდან გაცემულ მთლიან ენერგიაში.

$$S_3 = S_{33} \times Cost_3 + S_{33} \times ((1 - S_{22}) \times Cost_2) + S_{33} \times ((1 - S_{22}) \times (1 - S_{11}) \times Cost_1),$$

მესამე საფეხურის მომხმარებლებისთვის დანაკარგების ღირებულების (და სხვა ხარჯების) მიკუთვნების კოეფიციენტი შედგება სამი კომპონენტისაგან.

პირველი მათგანი განსაზღვრავს მესამე საფეხურის ხარჯების ($Cost_3$) ამავე საფეხურის მომხმარებლებისთვის მისაკუთვნიებელ წილს, ანუ S_{33} (ეს უკანასკნელი თავის მხრივ წარმოადგენს 100%-ს) კოეფიციენტი მრავლდება მესამე საფეხურზე მიკუთვნიებულ ხარჯზე.

მეორე კომპონენტი განსაზღვრავს მეორე საფეხურის ხარჯების ($Cost_2$) მესამე საფეხურის მომხმარებლებისთვის მისაკუთვნიებელ წილს და წარმოადგენს მეორე საფეხურის ხარჯების ნარჩენ (მეორე საფეხურის მომხმარებლებისთვის მიუკუთვნიებელ) წილს, რომლის მთლიანად მიკუთვნიება ხდება მესამე საფეხურზე (რადგან $S_{33} = 100\%$).

მესამე კომპონენტი განსაზღვრავს პირველი საფეხურის ხარჯების ($Cost_1$) მესამე საფეხურის მომხმარებლებისთვის მისაკუთვნიებელ წილს. ამისათვის აღებულია პირველი საფეხურის ხარჯების ნარჩენი (პირველი საფეხურის მომხმარებლებისთვის მიუკუთვნიებელი) წილი, რომლიდანაც მესამე საფეხურის მომხმარებლებს მიეკუთვნიება ის ნაწილი, რომლის მიკუთვნიებაც არ მოხდა მეორე საფეხურის მომხმარებლებისათვის.

იმის დასადგენად, თუ რა რაოდენობის ენერგია გაიცემა ჯამში თითოეული ძაბვის საფეხურიდან (C_1 , C_2 და C_3), საჭიროა მთლიანი დანაკარგების ცოდნა ძაბვის საფეხურების მიხედვით (L_1 , L_2 და L_3). იმ შემთხვევაში, როდესაც დანაკარგების შესახებ ინფორმაცია მხოლოდ ჯამურია და მისი ჩაშლა ძაბვის საფეხურების მიხედვით არ არის ხელმისაწვდომი, დანაკარგების გადანაწილებას ძაბვის საფეხურებზე კომისია მოახდენს ხელმისაწვდომი მონაცემების საფუძველზე, მაქსიმალურად შესაძლო მიახლოებით.